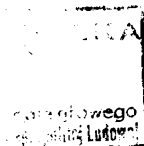

15 listopada 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F16L 59/04²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12507.

Kl. 47 f 21.

J. & Otto Krebber Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Oberhausen, Niemcy).

97 f 1, 59/04

Sposób wytwarzania powłoki ochraniającej rury.

Zgłoszono 19 sierpnia 1929 r.

Udzielono 17 września 1930 r.

Pierwszeństwo: 10 stycznia 1929 r. (Niderlandy).

Dotychczas stosowana ochrona wodociągowych, gazowych i tym podobnych rur, umieszczonych w ziemi, polegająca na obwijaniu rur pasami, wykonanymi z juty, i powlekaniu tych pasów produktami smołowymi, nie odpowiada wymaganiom. Owinięcie takie nasiąka mianowicie łatwo wilgocią, jest kruche, pęka, a masa powłoki nie jest dość wytrzymała, wskutek czego podczas przenoszenia rur pasy z juty odrywają się z łatwością.

Wynalazek zapobiega tym wadom w ten sposób, że rury powleka się przede wszystkim ochraniającą od rdzy powłoką, odporną na działanie kwasów i alkaliów i nieposiadającą żadnych właściwości kwasowych lub żrących, uszkadzających metal. Następnie rurę powleka się warstwą,

utworzoną z uzbrojonej i przesyconej tektury, ciętej w podłużne paski i nawiniętej na rurę, przyczem paski te naciąga się mocno i pokrywa z kolei środkami uszczelniającymi i sklejającymi. Środki te, nakładane równocześnie z tekturą, tworzą warstwę zewnętrzną, posypywaną pyłem kamiennym, łojkiem, trocinami, wapnem sproszkowanym, papką z kredy lub tym podobnymi środkami.

Powłoka pierwsza, nakładana bezpośrednio na rurę, składa się z asfaltu lub wosku ziemnego, stopionego i zmieszanego z odpowiednimi obojętnymi olejami (minalnymi) w ilości 10—15%, poczem do mieszaniny dodaje się najkorzystniej węglowodory aromatyczne, np. benzol lub benzynę, aż do osiągnięcia pożądanego stę-

żenia. Masą tą powleka się rurę, a po osuszeniu nawija się na rurę tekturę, przetrkaną nićmi lub sznurami, z juty lub podobnego materiału. Nici te należy odpowiednio wpleść w tekturę, aby nie można było ich wyciągnąć. Nici umieszcza się w odstępach 1—2,5 cm. Tekturę tnie się na odpowiednio szerokie paski, powlekane przed nałożeniem na rurę bitumem, np. woskiem ziemnym, w który są wmieszane cząstki mineralne, np. kaolina, kreda, wapno sproszkowane i t. d.

Tekturę przesyca się, przeprowadzając ją przez gorącą kąpiel bitumową, poczem paski ochładza się powoli. Korzystne jest przytem przeprowadzenie tych pasków, których szerokość wynosi 10—20 cm, przez ogrzane walce i następne ich osuszenie.

Nakładanie pasków na rury odbywa się w sposób następujący: bitum, np. wosk ziemny z dodatkiem cząstek mineralnych, jest umieszczany w ogrzewanym kotle, przez który przeprowadza się podlegający przesyleniu pasek. Pasek ten jest umieszczony na obracającym się krążku i przedostaje się po opuszczeniu kotła na również obracającą się rurę, powleczoną wzmiankowaną powyżej pierwszą warstwą. Dzięki obracaniu się rury pasek tektury jest mocno naciągany, otacza więc rurę szczelnie i nawija się wzdłuż linii śrubowej, przyczem odpowiednio do przebiegu tej linii przesuwa się kocioł. Po nawinięciu paska, nakłada się na jego powierzchnię łożek, wapno sproszkowane, papkę z kredy lub tym podobny środek.

Powłoka rury, wykonana w ten sposób, jest jednolita i odporna na działanie powietrza i materiałów ziemistych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania powłoki ochraniającej rury, zwłaszcza rury żelazne, znamienny tem, że na rurę, zaopatrzoną w

powłokę bitumową, ochraniającą ją od rdzy i niezawierającą kwasów oraz odporną na działanie kwasów i alkaliów, nawija się uzbrojoną tekturę, przesyconą powleczoną masą izolującą, składającą się z bitumu, poczem powierzchnię warstwy tekturowej powleka się łożkiem, wapnem sproszkowanym, trocinami, pyłem kamiennym, papką z kredy lub tym podobnymi środkami.

2. Masa do powlekania rur według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z asfaltu, zmieszanego w stanie gorącym z 10—15% olejów obojętnych, np. mineralnych i w przybliżeniu z 40% węglowodórów, najkorzystniej aromatycznych, np. benzolu lub benzyny.

3. Tektura przesycona do powlekania rur według zastrz. 1, znamienna tem, że celem zwiększenia jej wytrzymałości na rozerwanie jest wyposażona w wetkane w nią w kierunku podłużnym nici jutowe, rozmieszczone w odstępach około 10—25 mm.

4. Masa do powlekania warstwy tektury, nałożonej na rury według zastrz. 1—3, znamienna tem, że składa się z bitumu, np. wosku ziemnego, zmieszanego w przybliżeniu z 25% cząstek mineralnych i nakładanego w stanie gorącym na tekturę przed nałożeniem jej na rurę.

5. Sposób nakładania na rury pasków tektury, przesyconych i powleczonych masą izolacyjną według zastrz. 3 — 4, znamienny tem, że pasek tektury jest skośnie ustawiony względem obracającej się rury tak, iż przy obracaniu się rury pasek nawija się na nią wzdłuż linii śrubowej, przyczem jest mocno napinany.

J. & Otto Krebber
Gesellschaft

mit beschränkter Haftung.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.